

OL317

Při biřmování (i v době velikonoční)

Se - šli své - ho du - cha, Ho - spo - di - ne, a ob - no - víš tvář ze - mě.

R.

[Srov. Ž 104
(103),30]

Původní tónina **D dur.**

Ž 104 (103)

1. Veleb, má	du - še, Ho - spo - di - na!	* Hospodine, můj Bože, jsi nad - mí - ru ve - li - ký!
2. † Jak četná jsou tvá	dí - la, Ho - spo - di - ne!	* Všechno jsi moudře učinil, + země je plná tvé - ho tvor - stva. R.
3. Všichni če	ka - jí od te - be,	* že jim dáš ob - ži - vu v pra - vý čas.
4. Ty jim dáváš, a	o - ni sbí - ra - jí,	* otvíráš ruku, a sytí se do - brý - mi da - ry. R.
5. † Když sešleš svého du - cha, jsou stvo - ře - ni,		* † a obnovu - ješ tvář ze - mě.
6. † Necht' věčně trvá Hospodino - va slá - va,		* ať se Hospodin těší ze své - ho dí - la! R.
7. † Chci zpívat Hospodinu,	po - kud ži - jí,	* opěvovat chci svého Boha, do - kud bu - du.
8. Kéž se mu lí	bí má pí - seň:	* † má radost bu - de v Ho - spo - di - nu. R.